

Pismo to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
niezawodnie o godz: 4
po południ: w drukarni
ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:

Kwartalna.....złp. 12.
Miesięczna..... „ 5.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donic: od wiatr: g. 15.

Gazeta Krakowska

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0^b Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0 ^b R.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
7	27 4. 987	+ 14.4	+ 6 2	Połud. zachodni słaby	Pochmurno	
24 12	„ 4. 741	19.4	9.0	Zachodni średni	„ „	
3	„ 4. 412	19.0	9.0	„ „	„ „	
9	„ 4. 326	+ 14.2	+ 7 2	„ „	„ „	Deszcz.

PRENUMERATA NA GAZETĘ CODZIENNĄ KRAKOWSKĄ kończy się z dniem ostatnim bieżącego miesiąca Czerwca. Osoby życzące sobie nadal prenumerować, raczą się wcześniej zgłosić.— Prenumerata kwartalna kosztuje Złp. 12. miesięczna Złp. 5. —

Część Rządowa.

FRANCYA

Paryż 7 Czerwca.

Cztery departamenta ogłoszone w stanie oblężenia, liczą 1,526,850 mieszkańców, i opłacają 9,350,000 fr. podatków gruntownych.

Xiążę Orleanu d. 31 z. r. obejrzawszy w mieście Vienne gwardyę narodową, która przed nim wystąpiła, puścił się w dalszą podróż do Annonay, gdzie miał zanoćować.

Marszałek Gerard znajduje się w stolicy, lecz zapewniają, iż niezadługo do armii północnej uda się.

Xiądz Remusat, członek Akademii napisów i konserwator manuskryptów orientalnych w królewskiej bibliotece, w 64 roku życia zszedł z tego świata.

Monitor obeymuje obszernie instrukcye wydane przez ministra wojny do jeneralów, względem zachowania się i środków które przedsiębrać winni w departamentach, ogłoszonych w stanie oblężenia. Minister spra-

wiedliwości, marynarki, równie jak i spraw wewnętrznych, wydali także podobne instrukcye do wszystkich władz będących pod ich zarządem.

Minister marynarki do strzeżenia brzegów atlantyckiego oceanu, przeznaczył brygi: *Endymion*, *Capricieuse* i *Lynx*; brygi kanonierskie: *Champanoise* *Lilloise*, i dwanaście innych statków, pomiędzy którymi znajduje się jeden parowy.

Linijowy okręt *Suffren*, który przybył do Tulonu, przywoził wiadomości z Oran sięgające aż do 19 maja r. b. Załoga miasta tego za przybyciem z Ankony batalionu 66 pałku deszła do 4500 ludzi.

Zapewniają, że między Alpami a Pyreneami, dwa obozy rozbite będą.

Postanowienie królewskie z d. 3 b. m. ogłasza 4 departamenta Maine et Loire, Vendée, niższej Loiry i Deux Sevres, za będące w stanie oblężenia. Rapport ministra spraw wewnętrznych do Króla Jmci, obeymujący propozycyą tego nadzwyczajnego środka, jest

osnowy następujący:— Najjaśniejszy Panie! Od czasu, jak W. K. Mość wydał rozkaz ogłoszenia obwodów Laval, Vitre i Chateaugontier za będące w stanie oblężenia, dowiedział się rząd o nowej okoliczności, to jest o pobycie księżny Berry w zachodnich departamentach. Lubo to już jest zaspokajającym, iż księżna Berry, mimo prawa z d. 10 kwietnia r. b., przybywszy na terytorium francuskie, w Wandei, równie jak przed Marsylią była tylko świadkiem niepomysłnego skutku intryg przedsięwziętych dla wzniecenia wojny domowej, jednakże, samo przybranie tytułu rejentki, pomoc byłego marszałka Bourmont, który w imieniu jej wydaje rozkazy do przywódców Szuanów mianowanych dowódcami korpusów, odezwy jego i korespondencje, są tego rodzaju, iż wkładają powinność na rząd chwycenia się szczególnych środków, aby tem pewniej uskutecznić aresztowanie księżny Berry, Pana Bourmont i ich stronników. Księżna powinna wszędzie znajdować władzę konstytucyjną, opatrzoną w środki właściwe do zniweczenia jej planów. Cztery departamenty tworzą przestrzeń, w której księżna Berry od czasu przybycia swego do Wandei, zdaje się chcieć znajdować. Tam powinna być aresztowana. Aby więc z większą czynnością można się zajmować potrzebnem śledztwem, i nadać większą dzielność środkom użyć się mającym, potrzeba owe cztery departamenty ogłosić za będące w stanie oblężenia. Postanowiwszy uczynić W. K. M. stosowny wniosek, nietailiśmy tego przed sobą, iż ważnem jest użycie tego środka, ograniczyć jedynie do czynów wypływających z szczególnego położenia tych okolic, aby zwyczajny tryb rzeczy, niedoznał przerwy we wszystkiem tem, co nie ma prostego związku ze spiskiem kontrrewolucyjnym, wzniecaniem powstania, szuaneryą, i aresztowaniem księżny Berry. W tej myśli będą także wydane instrukcje jeneralnym prokuratorom, jeneralom-porucznikom i prefektom. Jakoż przedewszystkiem wypada prędko zapobiedz bezprawiom, przyspieszyć rozbicie i dać przykład wrażeń sprawujący. Tym celem jeneralowie dowodzący mają być upoważnieni do wydania postanowień, nie będąc związani teraźniejszymi formalnościami zbyt długimi dla nadzwyczajnego stanu rzeczy. Z resztą zaś, w tych czterech departamentach władze sądowe i administracyjne

mają postępować zwykłym trybem pod względem tego, co nie ma żadnej styczności z zamieszkami, zostawiając władzy wojskowej wszelkie rozporządzenia, jakie do niej należą w stanie oblężenia, dla osiągnięcia wskazanego celu przytłumienia politycznych rozterek. Instrukcje, które ministrowie W. K. Mości wydadzą w tej mierze, będą jasne, dokładne i zgodne. Środek ten krótko potrwa; ustanie z dniem kiedy obecność księżny Berry nie będzie wzniesła poruszenia w owych okolicach. Jestem i t. d.»

ANGLIA

LONDYN 7 Czerwca.

Posłowie francuski, pruski i austriacki, mieli w zeszłą sobotę naradę z lordem Palmerston w wydziale spraw zagranicznych.

Na sessyi izby wyższej dnia 4 b. m. lord Bexley podał petycję, podpisaną przez 14 parów, 20 członków izby niższej, kilku biskupów i blisko 4000 innych szanownych obywateli, przeciw nowemu systemowi szkół publicznych w Irlandyi. Hrabia Wicklow zapytał się, czyli rząd nie zmienił swego dawniejszego planu w tej mierze? i czyli w każdej szkole ma być klasa nauki biblii? Jeśli tak jest, w tym razie zarzuty jego przeciw bilowi nie byłyby bardzo mocne. Lord Melbourne odpowiedział, iż rząd myśli uczynić nie jakie odmiany w owym systemie szkół publicznych; margrabia Landsdowne dodał, i mimo tego nie nastąpi znaczna odmiana planu. Xiążę Buckingham zapytał się, co właściwie ma być z dziesięcinami irlandzkimi? Wyznaczono dwa wydziały, lecz nie stanowczego nie uczyniono, a złe rozpościera się coraz bardziej. Teraz duchowny w Irlandyi nie ma dochodu i sposobu utrzymania życia. Lord Melbourne odpowiedział, iż wydział wkrótce zepewne zda sprawę w tej mierze. Po podaniu wielu innych petycji, dotyczących się szczególnie Irlandyi, hrabia Grey wniósł, aby *bil reformy trzeci raz przeczytano*. Hrabia Winchelsea ubolewał, iż doczekał się dnia, w którym oyczywa z wysokości swojej spada na dół. Oświadczył, iż dzisiejszy wieczór skończy pierwszy akt nieszczęsnej i krwawej tragedyi, a ci, którzy ostatni akt jej przeżyją, będą mogli opowiadać o nпадku monarchii. Konstytucya, pod którą król przyszedł do szczytu pomyślności, staje się teraz ofiarą ambicji kilku osób. — Konstytucya ta

postawiła kraj w możności oparcia się duchowi rewolucyi i wiarołomstwa, pochodzącemu z Francyi, który teraz zaczyna się już i tu pokazywać; konstytucya ta postawiła dostojnego xięcia teraz tu nieobecnego, w możności zatknięcia chorągwi angielskiej na walach Paryża, i oswobodzenia Francyi do tyrana, który naówczas władał losami Europy. Cóżby on dziś powiedział, widząc tę konstytucyą obaloną? Gdy zacny hrabia (Grey) obymował styr rządu, on (hrabia Winchelsea) ofiarował mu swoją pomoc; pokładał bowiem największą ufność w jego talentach i przywiązaniu do instytucyi krajowych. Niestety! zawiódł się. Zacny hr. sprzyjał *indirecte* rozpościeraniu się buntowniczych i rewolucyjnych nauk i czynności, nie czyniąc żadnego kroku do ich przyłumienia. Nigdy kraj nie doznał tylu nieszczęsnych przygód, jak za teraźniejszego ministerstwa. Odstąpiono od zasady nieinterwencji, lubo teraźniejszy monarcha, trzymający berło portugalskie, ma równie dobre prawo być obranym na tę dostojność, jak teraźniejszy król francuzki. Kończąc głos swój, oświadczył mówca: — »Reforma jest tylko maską dla wprowadzenia demokratycznego kształtu rządu w Anglii.« — Gdy potem kilku członków żądało zamknięcia dyskusji, hr. Harrowby zapytał się czyli izbę wyższą Wielkiej Brytanii chcą zamienić w dywan Sultana lub w zgromadzenie niemych? Następnie oświadczył: — »Słyszany dopiero głos godzien jest odpowiedzi. Ja sam, który od czasu, jak rzeczy wzięły taki obrot, miałem największy wstręt do odezwania się tu, nie mogę jednak przewieść na sobie, abym jeszcze raz w tej stanowczej chwili nie oświadczył całego mego zdania względem bilu.« Wystawił potem dawniejszy swój plan odmian bilu, i usiłował okazać, iż teraźniejszy kształt jego nie zgadza się nawet z obietnicą zacnego hrabiego Grey, który powiedział, iż rzeczony bil ma w wydziale izby uleść kilku potrzebnym odmianom. Nie zazdrościł atoli zwycięstwa zacnemu hrabiemu, równie jak środków, któremi to zwycięstwo otrzymał: — »Ministrowie (rzekł) zdeptali koronę i izbę wyższą; lecz razem utworzyli potęgę, która z czasem ich samych zdepcze. W podeszłym wieku naszym, ledwo można się spodziewać, abyśmy, ja i zacny hr., doczekali skutków tego środka. Jeżeli jednak mamy i nadal żyć pod wolnym rządem, nie-

służąc za niewolników despotyzmowi politycznych towarzystw, powinniśmy wkrótce coś skutecznego uczynić; inaczej nie tylko wszelkiej innej administracji, lecz nawet samemu zacnemu hrabiemu trudno byłoby rządzić tym krajem.« — Nakoniec wynurzył mówca nadzieję, iż zdrowy rozsądek ludu angielskiego będzie umiał złagodzić złe, jakie wynika z błu reformy, — zupełnie go zaś odwrócić niepodobna; bo chociaż są niektóre mocne żołądki, mogące zamienić truciznę w posilny pokarm, trucizna ta jednak nie powinna być żązywana w zbyt znacznej ilości, jak się tu dzieje. — Hrabia Grey odpowiedział, iż gotów jest bronić się przeciw wszelkim zarzutom, przekonany, iż postępowanie jego pochwali nie tylko współczesność, lecz kiedyś i potomność, do której się przeszedł mówca odwołał. Żaden złośliwy zamiar, żadna nieograniczona ambicya, żadna niegodziwa pobudba, nie będą mu przypisywane w postępowaniu, za które całą odpowiedzialność chętnie przyjmuje. Bil reformy był już tylokrotnie i ze wszystkich stron w parlamencie rozważany, iż ledwo jeszcze potrzebuje obrony. Wystawił potem hr. Grey całe swoje postępowanie od chwili wejścia swego do ministerstwa, aż do teraźniejszego czasu. Między innemi rzekł: — »Prawo mianowania parów nie jest nowem; szło tylko o to czyli okoliczności wymagają użycia tego prawa. Lecz teraz pytam się, czyli rozsądny człowiek, a zwłaszcza taki, któremu dobro i bezpieczeństwo kraju poruczono, powinien czekać póty, póki niebezpieczeństwo, nie nadejdzie? Skoro postrzeżę niebezpieczeństwo, nie jestże obowiązkiem przeczornego, mądrego i wiernego sługi korony, przedsiębrać wcześniej środki dla odwrócenia jego? Ministrowie, którzy widzieli niebezpieczeństwo pochodzące z odrzucenia bilu, którzy musieli patrzeć na złe, już istnące a przez zwłokę codzień się wzmagające, nie mieli innego wyboru, jak prosić o uwolnienie od urzędu. Przez kreskowanie w tej izbie odjęto ministrom kierowanie bilem, i środek ten, z którym oświadczyłem, iż chcę utrzymać się lub upaść, był bliskim pokaleczenia. Czyliżby mogli ministrowie spokojnie patrzeć na codzienną porażkę zasady swojej? Pytam się, jak krok, który następnie uczyniłem, można tak wystawiać, jakobym koronę zdeptał? Czyliż powinienem być wiedzieć, iż ci, którzy o mnie i kolegach moich powiedzieli, że jesteśmy niezdolni do urzędów, sami nie będą mogli utworzyć nowej administracji? Kiedy skutek powszechnej opinii był taki, iż wprawdzie poczytali sobie za powinność wspierać monarchę swego, którego ministerium opuściło, a jednak niepod-

jeśli się administracyi; zdaje mi się, iż wcale nie mają prawa oskarżać ministrów o to, iż zrzekli się urzędów, których nie chcieli piastować w sprzeczności z swojemi zasadami i przeciw opinii publicznej.» — Po mowie ministra, zabrał jeszcze głos lord Wharncliffe. Nastąpiło kreskowanie, i 106 kresk było za trzecim czytaniem, a 22 przeciw; większość zatem 84 kresk. Wielu lordów brało hr. Grey za rękę, winszując mu szczególnego przeyscia bilu; lecz zadnego innego ukontentowania nieokazano.

Lord kanclerz oddalił się wczoraj z izby wyższej około godziny 11 wieczorem, a przecież mimo wszelkich usiłowań policyi, zebrało się o tym czasie mnóstwo ludu przed wejściem do wspomnianej izby, i gdy lord kanclerz wsiadał do pojazdu, lud chciał koniecznie wyprządz konie, i ciągnąć pojazd w tryumfie. Niedopuszczono tego jednak, i lord kanclerz pojechał tylko wśród hucznych okrzyków radosnych.

Czynia tu wielkie przysposobienia do powitania Króla Jmci, gdy będzie jechał do parlamentu dla dania sankcyi bilowi reformy. Słychać, i między zamkiem i Horre-Guards ma być wystawionych sześć bram tryumfalnych, a przy każdej grać będzie muzyka. Po drodze ma być zatrzymanych tyle chorągwi, ile artykułów bil obejmuje, a naprzeciw wejścia do izby wyższej, będzie zawieszona chorągiew czerwona jedwabna z wstępem bilu złotemi głoskami. — Wyznaczono osobną kommisyą do urzędzenia tych uroczystości.

G R E C Y A.

Dostrzegacz Austriacki umieścił następujący list z Korfu pod dniem 22 maja: — »Wiadomości odbierane z Grecyi niemogą jeszcze uchylić powszechney obawy nowego krytycznego jej stanu. Kommissya rządząca ustanowiona po oddaleniu się hr. Capodistrias, urzęduje wprawdzie w Nauplii, i członków kongressu narodowego zwołano do Argos; lecz czyli to zgromadzenie odprawiać się będzie kiedy trudno, aby reprezentanci z Grecyi zachodniej, nie sprzyjający po większej części teraźniejszemu rządowi, usłuchali tego wezwania, i jak długo rząd ten potrwali są to dwa zapytania, na które nie można odpowiedzieć dogodnie dla stronnictwa teraz przemagającego. Gazeta tuteysza z d. 12 b. m. obejmuje list z Grecyi, donoszący o teraźniejszych stosunkach tego kraju i wzniaskowanej kommisyy rządzącej, co następuje: — »Stan nasz zdaje się polepszać po ostatnich krytycznych wypadkach, które tyle złego na kraj ściągnęły. Nowy rząd usiłuje puścić w niepamięć wszystko, co się stało, i ile możliwości zjednoczyć naród; lecz z powodu zupełnego braku pieniędzy w kassach publicznych, doznaje wielkich trudności, nie mogąc wcale zapłacić wojsku żadanego zaległego żołdu. Gazeta tuteysza, która dawniej wychodziła pod tytułem *Gazeta Powszechna*,

ma teraz tytuł *Gazeta Narodowa*. Pierwszy jej numer wyszedł dnia 18 (30) kwietnia, i obejmuje następujące mianowania: Shristidi sekretarzem stanu, Trikupi sekretarzem spraw zagranicznych, Bulgari sekretarzem potęgi morskiej, Zografo sekretarzem wojny, Maurocordato sekretarzem przychodów i skarbu. Ustanowiono także radę skarbową, złożoną z Panów Xeno, Kladi i Vlasi. Na gubernatora Nauplii i Argos przeznaczony został Pan Papalexopulo. Kommissya rządząca składa się z Panów Kondurioti, Ipsilanti, Zaimi, Koletti, Metaxa i Plaputa; aktem z d. 14 (26) kwietnia ogłosiła organizacyą swoją. Dostojność prezesa odmienia się co miesiąc między członkami tej kommisyy; prezes rozpoczyna i kończy jej posiedzenia; może oraz zwołać ją nadzwyczajnie. Kommissya odbywa codziennie dwa posiedzenia; na drugim znajduje się także rada sekretarzy stanu. Zaraz po swym utworzeniu wydała kommissya rządząca następującą odezwę — »Numer 1. Kraj Grecki. Kommissya rządząca ogłasza: Grecy! Kommissya rządząca czuje, jak wielkim jest ciężar, który na siebie przyjmuje. Obecny stan rzeczy, powinności obywatela względem oyczyzny swojej, zdrowy rozsądek narodu i ufność, jaką pokładamy w skutecznej pomocy rezydentów dostojnych mocarstw sprzymierzonych, składają nas do wejścia w ten trudny zawód. Kommissya rządzić będzie krajem łagodnie i bezstronnie według praw istniejących, mając przytem święty cel, aby szanując prawa obywateli, przywrócić pokój i jedność w narodzie. Zniknęły przyczyny, które Greków utrzymywać mogły w niepewności. Xiążę przeznaczony do panowania w Grecyi, którego przybycia w pośród nas z największem upragnieniem oczekujemy, zapewni nieochylnie narodowi pokój i spokojność. Zgromadzenie narodowe, które kommissya rządząca zwołać postanowiła, wolne od wszelkiego wpływu, ułoży niewzruszone zasady rozumnego i zastosowanego do czasu prawodawstwa. Grecy! zupełne zapomnienie przeszłości, posłuszeństwo rządowi i wdzięczność dostojnym sprzymierzonym mocarstwom, są to jedyne środki, któremi kommissya rządząca łatwiej i prędzej będzie mogła odpowiedzieć życzeniom i oczekiwaniom waszym. Tym tylko sposobem będzie Grecya w stanie zająć między cywilizowanemi narodami stopień, na jaki sławnymi swemi usiłowaniami i długiem poświęceniem się zasługuje. — Właściwe władze administracyjne starać się będą dokładniej objaśnić mieszkańcom swojej jurydykcyi życzliwe chęci kommisyy rządzącej, a sprawując swoje urzędowanie dawać im przykład umiarkowania i sumiennej bezstronności. W Nauplii dnia 7 (19) kwietnia 1832. Kommissya rządząca *G. Kondurioti, D. Ipsilanti, A. Zaimi, G. Koletti, A. Metaxa, D. Plaputa, Sekretarz stanu: D. Christidi.*»